

Wonen en werken over de grens

Ruime keuze uit leuk werk, nooit meer in de file en altijd lekker weer. *Arts en Auto* sprak vier zorgprofessionals die op zoek naar avontuur, werk en meer rust naar het buitenland vertrokken.

Je boeltje pakken en alleen of met het gezin vertrekken naar een ander land. Veel mensen dromen daar weleens over. Volgens het CBS en het Nederlands Interdisciplinair Demografisch Instituut denkt zo'n 3 procent van de Nederlanders er serieus over na. Uiteindelijk vertrekken er jaarlijks ruim 140.000 mensen om in het buitenland te gaan wonen, werken, studeren of ondernemen. Meestal is het een combinatie van factoren die de avonturiers onder ons doet besluiten om Nederland te verlaten. Ze zijn op zoek naar (leuker) werk, meer rust, mooie natuur en een prettig klimaat. Omdat er in verschillende landen, vaak door vergrijzing, een tekort aan personeel is, werven zij steeds vaker in het buitenland. En door de globalisering is de wereld kleiner geworden. Met goedkope vliegtickets, internet en social media is het steeds eenvoudiger om het contact met de achterblijvers te blijven onderhouden. Emigreren wordt steeds makkelijker.

Huisarts Céleste Schoenmakers-Smits (47) emigreerde in 2010 met haar man en kinderen naar Chassiers in de Franse Ardèche. Schoenmakers-Smits vertelt: "Wij wilden graag op een andere manier leven, meer in de natuur, met de vrijheid van een eigen bedrijf. Wij kozen voor Frankrijk omdat we er vaak op vakantie gingen en de taal goed spraken. Op zoek naar een gîtes-bedrijf zijn we in de Ardèche beland. We verhuren nu huisjes en ik combineer dat met mijn werk als waarnemend huisarts in Vallon Pont d'Arc. Dat doe ik gemiddeld 2 à 3 dagen per week."

Hoewel de patiëntenzorg vergelijkbaar is, zijn de praktijken in Frankrijk nog niet zo goed georganiseerd als in Nederland. "Praktijkondersteuners Huisartsenzorg kennen ze bijvoorbeeld niet. Vanwege het landelijke gebied zonder ziekenhuis in de buurt, heeft de huisarts een grotere rol bij de spoedzorg. Een minpuntje vind ik de hele papierwinkel. Patiënten hebben voor allerlei zaken een briefje van de dokter nodig. Daar gaat veel tijd in zitten."

Schoenmakers-Smits beseft nooit echt Frans te worden, maar ze is blij dat ze de stap gezet hebben. "De kinderen zijn >

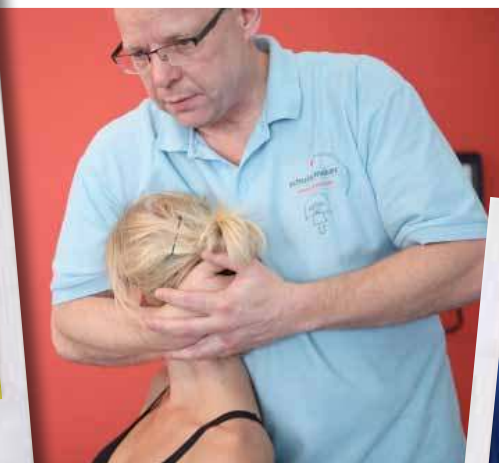

Céleste Schoenmakers-Smits
Frankrijk

Dick Egmond
Duitsland

Willem Gielen
Denemarken

‘Bevalt het niet, dan kun je altijd terug’

> volledig geïntegreerd en mijn man is gelukkig dat hij zijn jachtige baan in Nederland achter zich heeft kunnen laten. En mijn leven is een stuk afwisselender geworden met de combi huisarts-gîteseeigenaar. We leven veel meer in de natuur, veel meer buiten en profiteren van de mooie omgeving, ons heerlijke fruit uit eigen tuin, ons zwembad en de rivier. Het is leuk hier gasten te ontvangen en de mensen een fijne vakantie te bezorgen. Natuurlijk is het hard werken, een emigratie is geen eeuwige vakantie. Maar wij mogen ons gelukkig prijzen op een plek te mogen wonen waar anderen slechts een paar weken op vakantie komen.”

Werkloosheid

Fysiotherapeut en manueel therapeut Dick Egmond (52) hoefde midden jaren tachtig niet lang na te denken. In Nederland heerste werkloosheid onder pas afgestudeerde fysiotherapeuten, in

Duitsland was er werk genoeg. Egmond – hij was 26 toen hij emigreerde – herinnert zich nog: “Ik kon uit vijftig tot zestig adressen kiezen. Ik heb met een particuliere praktijk gebeld en twee weken later had ik een contract. Ik had er eerst gemengde gevoelens over. Het was moeilijk om uit Nederland te vertrekken, maar het land dat mij zo goed had opgeleid, kon mij geen werk bieden. Waarom kon dat over de grens wel? Daar baalde ik van.”

Egmonds toenmalige vriendin ging niet mee, hij moest in Duitsland een nieuw leven opbouwen. “Ik was snel gewend. De taal was geen probleem en Nederlandse fysiotherapeuten stonden hoog aangeschreven, zowel bij collega’s, artsen als patiënten. Dat was een groot voordeel. Ik ben in een praktijk begonnen en meteen ook als docent. Nu heb ik hier in Wolfsburg mijn eigen praktijk, waar ik nog één dag per week werk. Daarnaast heb ik mijn eigen opleiding

voor manuele therapie. Ik leid fysiotherapeuten op tot manueel therapeut en manueel therapeuten tot docent.”

Egmond heeft nog wel banden met Nederland. “Bijvoorbeeld vanwege het studieboek *Extremiteiten - Manuele therapie in enge en ruime zin* waarvan ik medeauteur ben. We werken nu weer aan een herziening daarvan. Maar ik blijf vooral gericht op Duitsland. Als ondernemer heb ik hier veel meer regelruimte, in Nederland had ik nooit mijn eigen opleiding kunnen beginnen. Duitsland biedt ondernemers een veel beter klimaat.”

Prettige cultuur

Toen cardioloog Willem Gielen (41) via een collega in contact kwam met een Deense recruiter, raakte hij enthousiast over Denemarken. Gielen: “We konden het bijna niet geloven. Nauwelijks criminaliteit, geen files en een 37-urige werkweek. Mijn vrouw en ik besloten de stap te zetten en in 2009 vertrokken we

naar Denemarken. Mijn vrouw Mahican is er de opleiding tot radioloog gaan volgen en we werken nu allebei in het ziekenhuis in Herning. Als cardioloog ben ik in Denemarken veel meer in de breedte bezig, we doen bijvoorbeeld zelf de echo's. We kunnen patiënten dan meteen de uitslag geven en de behandeling bespreken. We werken zo effectief mogelijk, patiënten moeten soms meer dan 100 km rijden naar het ziekenhuis."

Gielen vindt het prettig om in loondienst te werken. "Je loopt geen financieel risico. En we hebben hier het nieuwste van het nieuwste qua apparatuur, geweldig. In een maatschap moet je er zo lang mogelijk mee doen. Verder werk je hier een normale werkweek van 37 uur. Ik ben elke dag om half vier vrij. De cultuur is hier prettig, iedereen is gelijk. We spreken elkaar bij de voornaam aan, ook de patiënten. Kleding is ook minder formeel. In Nederland ben ik er nog weleens op aangesproken dat ik niet gekleed was volgens de mores van de cardiologie. Hier ga ik gewoon in mijn spijkerbroek of korte broek naar mijn werk. Ik zou nooit meer in Nederland kunnen werken. Privé hebben we het ook veel rustiger. De sfeer is prettig, mensen maken makkelijk contact. We hebben de introverte Denen nog niet ontmoet. We

hebben een fijn leven met de kinderen en we genieten van de natuur. We zijn hier op onze plek."

Enorm artsentekort

Sanne Kreijkamp (39) vertrok ruim zes jaar geleden om als huisarts te gaan werken in Mount Tamborine, onder Brisbane, in Australië. Kreijkamp: "Wat ons trok waren de ruimte, de natuur en natuurlijk het klimaat. We zijn er met een open mind naartoe gegaan en als het niet zou bevallen, dan waren we ook weer gewoon teruggegaan. Maar het bevalt nog steeds, zowel de vrijheid in ons privéleven door alle ruimte, als de vrijheid in mijn vak. Mijn man is software developer en werkt vanuit huis, en de kinderen zitten op de lokale openbare school. Wij hebben twee hectare land en de kangoeroes lopen in onze achtertuin; we hebben zelfs een keer koala's in onze tuin gezien. We genieten van de natuur."

Kreijkamp werkt als huisarts in een groepspraktijk in Mount Tamborine, een dorpje van ongeveer 9000 inwoners, drie kwartier van het dichtstbijzijnde ziekenhuis. "Omdat er zo'n enorm artsentekort is, was het een omgekeerde sollicitatie. Het ging er vooral om wat ze mij te bieden hadden. Ook zijn er te weinig specialisten, wat lange wachtlijsten

veroorzaakt. Daarom doe je als huisarts veel meer procedures zelf, bijvoorbeeld het weghalen van huidmelanomen. Er zijn hier meer artsen uit Nederland, dat is leuk. Maar ook bijvoorbeeld artsen uit Zuid-Afrika. Zij ontvluchtten hun land vanwege al het geweld. Dan voel ik me wel een luxe-emigrant."

Natuurlijk is Nederland ver weg, maar Skype en WhatsApp zijn ideaal, vertelt Kreijkamp. "En bijna al onze goede vrienden zijn langs geweest. Voor mensen die emigratie overwegen, zeg ik: gewoon doen. Bevalt het niet, dan kun je altijd terug. Dan ben je alleen je geld kwijt."

Meer info

- De gites van Céleste Schoenmakers: lemoulindelande.com
- Werken in Denemarken via (Nederlandse) recruiter Gyonne Ammerdorffer, e-mail: mail@3145.dk
- Sanne Kreijkamp houdt een blog bij over haar leven in Australië: mangotree.info
- Werken in Queensland: healthworkforce.com.au
- Op 7 en 8 februari is in Houten de EmigratieBeurs, emigratiebeurs.nl